

Arrest

nr. 163 377 van 2 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 8 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 28 juni 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.12.2009 en 06.10.2010 werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegd document m.n. een paspoort met nummer A2878372A uitgereikt te 380 op 25.02.2004 en geldig tot 24.02.2009 kan niet aanvaard worden. Uit een controle uitgevoerd door de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie (DJF - ECOFIN) Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden werd vastgesteld dat het paspoort niet op officiële wijze bekomen kan zijn. Controle heeft namelijk uitgewezen dat de code en de MRZ zone onjuist zijn. Daarbij komt nog dat de reeks niet in overeenstemming is met het afgiftejaar. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.”

1.3. Op dezelfde datum wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“De heer/mevrouw, die verklaart te heten:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving l uiterlijk op 29 oktober 2013

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Preventieve maatregelen

In uitvoering van artikel 74/14, § 2, van de wet van 15 december 1980, worden aan de betrokkene de volgende preventieve maatregelen opgelegd:

- ☐ *zich aanmelden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de agent of de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt en / of;*
- ☐ *een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring geven bij de Deposito-en Consignatiekas, en / of;*
- ☐ *een kopie van identiteitsdocumenten overhandigen*

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis en 62.1 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voert een motiveringsgebrek aan een appreciatiefout, machtsmisbruik, het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht het middel toe als volgt:

"Wat betreft de verklaring van "ontvankelijkheid":

1.

Overwegende dat de tegenpartij maar gebruik maakt van één tak van motivatie betreffende de documentaire status van de invoering van de aanvraag voor regularisatie. Dat men zich verrast dat de tegenpartij de voorzorgsmaatregel niet heeft genomen, om een goede administratie te eerbiedigen, te melden aan de verzoeker of zijn raadsman, dat er een probleem was relatief aan het identiteitsbewijs voorgelegd als steun aan de aanvraag. Dat daaruit voortvloeit dat de tegenpartij de aanvraag niet met de zorg heeft behandeld waar ze toe verplicht was en dat ze het principe van een goede administratie geschonden heeft.

Overwegende dat de tegenpartij beweert, ten onrechte, en zonder het minste element van bewijs aan te brengen, dat het paspoort voorgelegd door de verzoeker vals was. Overwegende dat de tegenpartij verzuimd heeft bewijselementen voor te leggen die hun toelaten op een dergelijke motivatie uit te lopen.

Dat als, zoals ze beweert, de bewijzen zich in het administratief dossier relatief aan de verzoeker bevinden, ze verzuimt in dit stadium van de procédure in beschouwing te nemen dat de verzoeker geen toegang heeft tot het gezegde administratieve dossier. Dat daaruit voortvloeit dat de beslissing niet adequaat is want de verzoeker bezit geen elementen die hem de beslissing laten begrijpen en wat betreft ze kwalificeren als een vals identiteitsstuk.

Overwegende dat de tegenpartij zelfs niet uitlegt in het geheel van de aangevochten beslissing of het betreffende paspoort in beslag werd genomen, en als deze gedeponneerd werd bij de bevoegde griffie van de Rechtbank van Eerste Aanleg en onder welke registratienummer...

Overwegende dat als dergelijke procédure niet gerespecteerd werd, het onmogelijk is voor de tegenpartij om op een serieuze manier te besluiten dat de beslissing van het paspoort n° A2878372A vals is.

Overwegende dat de verzoeker zelf niet kan overgaan tot de verificatie van de juistheid van de motivatie van de tegenpartij omdat deze het niet vermeld heeft in haar referenties van de aangevochten beslissing die toelaten deze na te gaan bij het Parket van de Procureur des Konings betreffende de juistheid van de door de tegenpartij gebruikte motivatie.

Dat de verzoekende partij hiervoor niet werd opgeroepen door Mijnheer de Procureur des Konings betreffende het paspoort n° A2878372A waarvan ze een kopij gehecht hadden aan de regularisatieaanvraag.

Dat de tegenpartij het origineel van het gezegde paspoort niet gevraagd heeft, zonder het originele, kan ze niet overgegaan zijn tot het onderzoek van zijn authenticiteit.

Overwegende dat de motivatie van de aangevochten beslissing hoogstens betwistbaar is. Dat de tegenpartij het principe van de aangegeven middelen hierboven heeft geschonden en dat de beslissing gelijkstaat met een ontbreken aan motivatie. Dat de aangevochten beslissing moet nietig verklaard worden.

Betreffende het bevel het grondgebied te moeten verlaten:

Overwegende dat het bevel het grondgebied te verlaten genotificeerd werd tegelijkertijd als de beslissing verklarende dat de aanvraag "onontvankelijk", is deze genomen in uitvoering van deze beslissing. Dat daaruit voortvloeit dat deze bijvoegende is en dat ze eveneens nietig moet verklaard worden."

2.2. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen toegang had tot het administratief dossier merkt de Raad op dat indien verzoeker de mening is toegedaan dat hij bij de inzage van zijn administratief dossier moeilijkheden heeft ondervonden, het hem vrij stond of staat om zich te beroepen op de beroepsmogelijkheden voorzien in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Uit deze wet blijkt dat verzoeker zijn rechten van verdediging aangaande de problematiek van inzage in het administratief dossier kan laten gelden via de wettelijk voorziene procedure, namelijk door zijn grieven te richten tot de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, met een

beroepsmogelijkheid bij de Raad van State. Verzoeker kan problemen die hij in dit verband zou hebben ondervonden, niet voorleggen aan de Raad, die overeenkomstig artikel 39/1, tweede lid van de Vreemdelingenwet enkel bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hem de inzage tot het administratief dossier werd geweigerd, als hij dit al gevraagd heeft.

Een schending van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, noch van artikel 41, 2 van het Handvest, noch van het fair play-beginsel wordt aangenomen.

Verzoeker voert verder aan dat de bestreden beslissing niet de referenties vermeldt van het gerechtelijk onderzoek, zodat het hem onmogelijk wordt gemaakt de juistheid van de motieven van de beslissing na te gaan. De bestreden beslissing vermeldt:

“Het door betrokkene voorgelegd document m.n. een paspoort met nummer A2878372A uitgereikt te 380 op 25.02.2004 en geldig tot 24.02.2009 kan niet aanvaard worden. Uit een controle uitgevoerd door de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie (DJF - ECOFIN) Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden werd vastgesteld dat het paspoort niet op officiële wijze bekomen kan zijn. Controle heeft namelijk uitgewezen dat de code en de MRZ zone onjuist zijn. Daarbij komt nog dat de reeks niet in overeenstemming is met het afgiftejaar. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.”

Het is niet vereist dat de stukken van een lopend gerechtelijk dossier zich in het administratief dossier bevinden; wel moet de bestreden beslissing op afdoende wijze steun vinden in de elementen van het administratief dossier. Evenmin dient de overheid bij het nemen van haar beslissing het gerechtelijk onderzoek af te wachten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat er zich een verslag met vaststellingen van de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie bevindt, Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden- Documenten. Hierin wordt bevestigd dat de code en de MRZ zone onjuist zijn en dat de reeks niet in overeenstemming is met het afgiftejaar. Het zijn dezelfde overwegingen die werden overgenomen in de bestreden beslissing. Dit document vermeldt ook de referentie van het politiedossier. Verzoeker kon, aan de hand van de bestreden beslissing en de gegevens van het dossier van alle elementen kennis nemen die hem zouden toelaten deze vaststellingen te weerleggen.

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT